

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

S. Ioahannes Damascenvs, Presbyter Et Confessor, Syrvs, Damascensus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

S. IOHANNES DAMASCENVS, PRESBYTER
ET CONFESSOR, SYRVS,
Damascenus.

ASSERTIO IVRISPER.

Ioannes Patriarcha Hierosolymitanus,
in Damasceni Vita.

*Sarracenorum Dux Iohannem inter primos
CONSILIARIOS constituit. Iterum
ibid. Esto posthac PRIMVS A CON-
SILIIS nostri Principatus, & absque
CONSILIO, requisitioneq; tua prauia,
nihil agetur.*

HVnc Ioannem Chrysooram dictum
fuisse testatur Theophanes, quòd
merum *Aurum* ex eius vitâ, scriptisque,
tamquam è clarissimis Fontibus, efflue-
ret. Auitum ei cognomen erat *Mansur*,
quod vernaculâ voce *Redemptum* inter-
pretari licet. Cæterum vulgò, *Damascenus*
à *Damasco* Patriâ vocitatus est.

Hic igitur natus, vbi Apostolus in
Christo renatus, & ex Saulo, Paulus fa-
ctus

Etus: ibi vterque cælesti Philosophiâ instructus, & ille huius æmulator egregius, tamquam si illi peculiariter ab isto dictum esset illud: *Imitator meus esto, sicut & ego Christi*. Neque errare mihi videor, si dicam à Magno Gentium Doctore illi Præceptorem missum, *Cosmam* illum, admirabilem Ascetam, à quo & morum sanctitatem, & scientiarum omnium consummatam Encyclopædiam, tenerioribus adhuc annis, pleno pectore avidus hauriret.

Ab hoc Cosmâ, vt Paulus ab Ananiâ, institutus Ioannes Damasci, & Damascenis suis, & Orbi vniuerso euasit tamquam alter Doctor Gentium. Telles diuini illi libri, quos de Fide Orthodoxa edidit: quos etsi rectè inchoat ab illa dilecti Discipuli diuina sententia, *DEVM nemo vidit vnquam*: ita tamen in ijs loquitur, vt ipsi singulariter illud cõuenire videatur, quod mox adiungit Ioannes, *Vnigenitus Filius, qui est in sinu Patris, ipse enarrauit*. Et quidem etiam illud rectè, In DEO quædam esse ἀόρατα, quædam

quædam ῥητό: ipsi tamen Damasceno, si fas dicere, nihil ἀπῆρτον fuisse videtur, sed omnia nota, omnia *effabilia*, quantum in hominis mentē, hâc adhuc mortalitate circumfusam, cadere potest. Liceat & ex alijs eius operibus immortalitate dignissimis, testimonia alia haurire, si cui vacet, & lubeat; maximè ex eo, quod scripsit de Diuino, & verè Angelico Cantico TRISAGIO, & ex *Historiâ* illâ Mysteriosâ de *Barlaam & Iosaphat*: qui partus ab alio ingenio, quàm beatissimi Damasceni, prodire non potuit. Et quidem de eius scriptis tantillum haussisse sufficiat. Accipe iam tantundem de eiusdem Vitâ, id est, guttam ex Oceano.

Pro Sacris Imaginibus, earumque veneratione, hic venerandus, cum tam solidè, & sapienter, quam apertè & clarè scripsisset: lumen tantum non ferens obscœnus ille vespertilio, Leo Isaurius Imperator, verè crudelitate leo, ac sic monstrum è vespertilione, & Leone mixtum: vide, quemadmodum cœlesti igne accensam facē, extinguere aggressus sit.

F

Mit-

Mittit ad Sarracenorum Principem, (cui à Consilijs Iohannes erat) epistolam, tamquam à Iohanne ad ipsum Leonem datam; quà se Ciuitatis, Principatus, & Domini sui proditorem profitebatur, si Imperator eo vti vellet. Ea epistola, etsi ab improbo scriba, improbioris Domini iussu, assimilato Iohannis caractere cōficta erat: tamen præpropere credulus Sarracenus Iohanni dexteram, quæ tantum nefas ausa esset, amputari iubet, ne quicquam DEVM, hominesque testanti, ac tempus modicum, innocentiae suæ ostendendæ, flebiliter postulanti. Verum cum non audiretur, hoc saltē iam truncatus rogat, vt manus, quæ ad ludibrium, & exemplū in foro, triste spectaculum, pendebat, sibi remittatur. Redditam coram Deiparæ Imagine, exanimem, & exanguem expandit: brachio restitui, & reconnecti rogat, & Diuâ in somnis assistente, momento obtinet. Hæc illa dextera est, quæ immortalia illa volumina conscripsit, quæ antè memorauit: ac in primis Magnæ Matris Virginis laudes, &

&

& debitâ sacris Imaginibus venerationē.

Iam Asceta factus, quis enarret, quæ exhibuerit Humilitatis, Obedientiæ, Caritatis, Silentij, aliarumque virtutum exempla? Hoc vnum habe, in quo desinam. Iussit aliquando eius Magister magnum corbium numerum (erat ea textura Monachis tum familiaris) Damascum à Iohanne deferri, ibique vnum exponi, neq; aliter distrahi, quam præscripto pretio; id erat duplum, supra fas, moremque. Lætus Damascum Iohannes petit; corbes exponit: sed pro pecuniâ irrationem refert, & conuitia ab indignantibus, aut stoliditatem ridentibus.

Erat Iohannes vultu pallido, & ab ieiunijs exsucco, & exangui: vestitu obsoleto, & lacero. Agnitus tamen à quodam curiosius intuente, & considerante; ac simul reputante, quo semet abijceret, ille, non multò antè eadem in Vrbe tam inclytus; admiratione in miserationem versâ, sportulas omnes tanti, quanti indicabantur, coëmit, Iohannemque ad Magistrum, gratulabundum dimisit.

Floruit Anno Christi 725. Obijt 6. Maij.